

Jatkuu huomenna

Viime maanantaina vähän ennen puolta päivää maailma tuntui pysähtyneen. Sunnuntain vaalitulaisuudet oli käyty, aamun gallupit oli luettu, haastattelut kuunneltu, ehdokkaiden kuvat nähty maitokauppareissulla. Ja yhtäkkiä yhtäkään ehdokasta ei ollut iholla.

Kumma tunne, kun oli jo niin päässyt tottumaan siihen, ettei niiltä saa yön eikä päivän rauhaa. Kun yhtäkkiä varttituntiin ei kuulunut mitään, tuli ihan orpo olo. Mielessä risteilivät levottomat kysymykset? Onko Esko lähtenyt kotiin Kannukseen? Liekö Tarja poikennut naapuriovesta Penttinsä luokse? Mitähän Riitta ja Topi puuhaavat? Missä ovat Lillan ja Ove? Onko Heidi kaapattu Saksaan? Ovatko Risto ja Ilkka luovuttaneet?

Onneksi uutisia ei tarvinnut odottaa varttituntia kauemmin. Sieltä kuului taas turvallisesti, että kaikki jatkuu ennallaan. Esko ei ole hylännyt perhettään. Tarja ei ole mennyt naimisiin. Riitta on myynyt vesisänkinsä. Lillan on parantunut flunssasta. Heidillä on uusi jakkupuku. Risto jöröttää ja Ilkka vastustaa EU:ta. Kaikki seitsemän olivat edelleen siellä missä olla pitää, näkösilällä.

Tuosta kuolleesta hetkestä jäi kuitenkin päähän muhimaan kammottava ajatus, että mitä me teemme sitten kun tämä kaikki on ohi. Ketä me seuraamme? Ridgeä ja Tayloria ja niitä muitako jälleen? Ne tuntuvat oudoilta ja arkisilta kaiken tämän jälkeen. Ei niitä voi kosketella samalla tavalla kuin presidenttiehdokkaita vaalitulaisuuksissa.

Nyt onkin korkea aika muuttaa valtiosäntöä sillä lailla, että presidentinvaalikampanja ei pääse loppumaan presidentin valintaan. Nythän jää käyttämättä kuusi äärimmäisen mielenkiintoista ihmistä, perheineen kaikkineen, kun yksi vain valitaan Mäntyniemeen. Näistä kuudesta muusta saa vallan mainiosti joka ilta jatkuvan televisiosarjan, jossa voimme seurata heidän seikkailujaan vastaisuudessakin.

Totta kai se yksi onnellinen, joka valitaan, pysyy nähtävillämme, mutta ei sellainen pitkän päälle riitä. Ajatellaanpa vain, kuinka tylsä sarja olisi vaikkapa Kotikatu, jos siinä esiintyisi vain yksi ainoa ihminen perheineen.

Me haluamme tietää myös yli jääneiden ehdokkaiden kohtaloista, kun kerran meidät on jo näin syvälle houkuteltu heidän elämäänsä. Miten Eskon perheonnei kestää, jos iskästä ei tulekaan presidenttiä? Hylkääkö Tarja Penttinsä, mikäli vaalivoitto kaatuu avoliittoon? Kuinka käy Topin, jos hän ei riitä viemään Riittaa voittoon? Miten Lillan kestää toisen peräkkäisen tappion? Tilaako Heidi ison verisen pihvin, jos ei pääse Mäntyniemeen? Liittyykö Risto Natoon ja eroaako Ilkka EU:sta?

Nämä ihmiskohtalot ovat niin kihelmöiviä, ettei yksinkertaisesti ole varaa jättää niitä pimentoon. Olemme maksaneet lupamaksomme, joten meillä on oikeus tietää. Jos se ei riitä, vaalikampanjaa voidaan jatkaa vaikka yhteisin verovaroin. Se on sentään pieni maksu näin hienosta sarjasta.

